

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

53. Ex injuncti Nobis &c. Indulgentia Plenaria perpetua in articulo mortis,
pro morientibus in Archia-Hospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

na cum Ministro Generali pro tempore existente Ordinis supradicti infimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre libere, & licite possint, & valeant, sub certis modo, & forma tunc expressis statuerimus, & ordinaverimus; Et sic ut accepimus, felici dilectorum filiorum Fratrum de Observantia dicti Ordinis gubernio, regularique illorum disciplinæ magnopere conducibile futurum sit, si id ipsum quoad illorum Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem Curiae Romanae, qui hactenus de triennio itidem in triennium à Ministro Generali supradicto, de Definitorum Generalium ejusdem Ordinis consilio, & assensu, seu aliis institui, & deputari consueverunt, pariformiter per Nos statuatur.

Procurator, & Commissarius Curiae Generalis eligantur in Capitulo Generali ad sexennium.

In cuius electione votum habeat respectivè familia pro qua sit electio.

Vacante Officio ante sexennium providebit S. Sedes.

Officia huiusmodi obtinentes de praesenti cessant adveniente Capitulo.

Decreta roborentur cum clausula sublati.

§. 2. Hinc est, quod Nos, qui Ordinem praedictum in visceribus paternae gerimus charitatis, salubri Fratrum de Observantia praefatorum directioni, quantum cum Domino possumus, similiter providerè volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, quod de caetero perpetuis futuris temporibus Procurator Generalis, ac Commissarius Generalis Curiae praefatae eorumdem Fratrum de Observantia, qui hactenus de triennio in triennium à memorato Ministro Generali, sicut praemittitur, institui, seu deputari consueverunt, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligantur, in eorumque respectivè electione votum, sive suffragium Fratres Vocales illius Familiae tantum Cismontanae scilicet, seu Ultramontanae, ex qua nimirum caeteroqui juxta Regularia Ordinis praedicti Instituta per Sedem Apostolicam approbata Procurator Generalis, seu Commissarius Generalis Curiae huiusmodi respectivè assumendi erunt, unà cum eodem Ministro Generali ibidem infimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre libere, & licite possint, & valeant, tenore praesentium statuimus & ordinamus.

§. 3. Quod si Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis sic electorum Officia, sive eorum alterum per cessum, vel decessum illa, seu illud pro tempore obtinentium, vel obtinentis, seu alias quomodolibet vacare contigerit, ad Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem pro opportuna desuper provisione obtinenda, recurratur.

§. 4. Caeterum, ut ad eorumdem Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis electionem juxta earumdem tenorem praesentium faciendam quanto citius, nempe in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem, benedicente Domino, in Hispanis celebrando, deveniri possit, Officia praefata, quibus dilecti filii, moderni Procurator Generalis, ac Commissarius itidem Generalis ejusdem Curiae de praesenti funguntur, ac illorum quodlibet, tamen illa vigore quarumvis litterarum patentium eis, ac eorum cuilibet à dilecto filio moderno Mipistro Generali dicti Ordinis desuper expeditarum, ac forsan etiam auctoritate Apostolica confirmatarum diutius durare deberent, usque ad proximè futurum Capitulum Generale supradictum dumtaxat durare debere, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie decernimus, & declaramus.

§. 5. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praerendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, seu ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in Corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, ali-

udve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrato etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existerè, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque praereminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, & definiti debere; Ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis de Jure quæsto non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis aliisve quibuscumque, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quae ipsi praesentibus habetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Fides transumptorum.

I. F. Card. Albanus.

LIII.

Indulgentia Plenaria perpetua in articulo mortis, pro morientibus in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncti Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum salutis, quan-

Indulgentia plebana ut in rubrica.

tum

tum cum Domino possumus, consulere cupientes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus aegrotis in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe pro tempore morientibus, in cuius-
cunque eorum mortis articulo, si verè poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, Nomen JESU ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, Plenarium omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 18. Augusti 1694. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. F. Card. Albanus.

Dat. 18.
Aug. 1694.
P. A. 4.

LIV.

Constitutio, quâ plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendis abusibus, & fraudibus, circa Ordinationes alienorum Subditorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proce-
mium.

Speculatores Domus Israël, quæ est Sancta Dei Ecclesia, per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam constituti, eò potissimum ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis Pastoralis vigiliæ nostræ studia convertenda esse duximus, ut, qui in sortem Domini vocantur, sacræque addicuntur ministeriis, quippe quos irreprehensibiles esse convenit, ut præelle valeant, corrigendis, ac in quos tanquam in speculum reliqui oculos conijciunt, ex iisque sumunt quod imitentur, tales sint, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare, ac ædificent cunctos tam fidei scientia, quam operum disciplina.

Narratur
Decretum
Sanctis
Sux super
forma con-
cedendi
Indulta
extra tem-
pora.

§. 1. Sanè hoc inito consilio, non alios, quantum fieri potest, quam qui in sanctitate, & iustitia per ordinatissimos Ecclesiasticæ Militiæ gradus statim intervallis ambulaverint, ac piè, & fideliter in ministeriis antea actis se gesserint, ad Sacerdotium assumi, sacræque ordinationes, juxta priscum Ecclesiæ morem, præscriptis à jure temporibus orationi, & jejuniis consecratis, haberi cupientes, se veriore quamdam in concedendis Indultis suscipiendi sacros Ordines extra tempora hujusmodi, & interstitiis ad id designatis minime servatis, ultro Nobis proposuimus adhibendam rationem; quâ videlicet servatâ, ante meritum laboris, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ, Sacerdotalis honor non probatis minime tribuatur, nec unquam heri profani, hodiè sacrorum Antistites, veteres vitio, virtute rudes, & recentes, discipuli simul, ac Magistri pietatis creentur; sed ii tantum, juxta constitutas à Majoribus Leges, ab humili gradu fidelis Populi ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum secularem diuturna conversatione inter Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerint, quæ postmodum alios docere tenentur.

Dispositio
Concilii
Trid. de
non ordi-
nandis ad
titulum
patrimonii
nisi ob ne-
cessitatē,
vel utilita-
tem Eccle-
siæ, non in-
telligitur
relaxata
per Indul-
ta extra
tempora.

§. 2. Cæterum per eas ipsa Indulta, quæ super præmissis parcius quidem, ac ex certis tantum, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contrariâ quavis illorum interpretatione penitus improbatâ, salutarem illam, quam sacri Generalis Tridentini Concilii Decreta de non ordinandis ad patrimonii titulum nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, præscribunt disciplinam, nequaquam relaxatam intelligi; quinimò nec un-

quam ad Indulta hujusmodi exequenda Episcopos ipsos arcere, sed illorum executionem arbitrio semper eorundem Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissime oneratas volumus, prorsus relinquere declaravimus; sperantes in Domino eos, qui, juxta Apostoli monitum, nemini citò manus imponendas esse, probè norunt, sibi, & universo gregi attendentes, in quo eos posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, reverenda ipsis Spiritibus Angelicis ministeria ab Homines sine consideratione apprehendi nunquam permitturos, nec temerè præcipi passuros, quæ vita probata dumtaxat accipere promeretur.

§. 3. Omnes insuper, & singulos cujuscumque tandem gradus, Ordinis, & Dignitatis fuerint, quibus ex hujus Sanctæ Sedis gratia sacros Ordines præfatos extrâ eadem tempora conferendi, vel aliis, ut illos sic conferre valeant, indulgendi potestas fieri consuevit, cum divinos Ordines largiri districti semper esse judicii oporteat, seriò monitos volumus, ut præscriptos sibi desuper in suis quique facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu ullatenus transgrediantur.

§. 4. Verum quò impensius Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in hæc intendimus, eò majori cum animi nostri dolore ex quamplurimum Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis Regionibus existentium delatis ad Nos querelis accepimus, graviora quotidie malignari inimicum in Sancto, sacrilegâ scilicet illorum impudentiâ in dies crescente, qui propriæ salutis immemores, Clericales Ordines sibi forsân à propriis Præsulibus denegatos, seu quos, aliquibus canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari merito verentur, ab alienis Episcopis, non, quæ JESU Christi, sed eas, quæ ad ipsos non pertinent, Oves in animarum suarum perniciem querentibus, nec tor Canonicas damnationes contra usurpantes alienæ Plebis hominem latas perhorrescentibus, absque suorum Prælatorum comœatu, hoc est Dimissoriis, Commendatitiisve eorum literis destituti, quinimò eis inficiis, & sæpe etiam invitis, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, Originis, Domicii, seu etiam Familiaritatis, ac continuæ Ordinationum Episcoporum commensalitatibus quæsitis titulis, in sacrarum legum fraudem, & contemptum, illegitimè suscipiunt, atque ita non intrantes per ostium, & nihilominus Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, sacrificium in sacrilegium convertunt, judicium non præsumentes, non modo eum non placent, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere: non requirent.

§. 5. Hinc est quod Nos ex commissæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, abusus, fraudes, ac scandala hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac irreligiosam contrasacientium audaciam, quantum Nobis ex alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, necnon fel. rec. Urbani VIII. contra male ordinantes, & male ordinatos, quæ incipit: *Severis*, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam Conciliaribus hac in re editis Constitutionibus, & Ordinationibus inherentes, illasque quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, quatenus opus sit, innovantes; de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui quæcumque antehac super præmissis ab ipso Cardinalium Congregatione in particularibus casibus edita decreta, declarationes, seu responsa ad earundem præsentium limites reducenda esse consueverunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei Gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, totiusque Christiani Populi ædificationem, Hac

Motio ad
eos, qui
gaudent
Indulto
conferen-
di Ordines
extra
tempora.Motiva
præsentis
Constitu-
tionis ad
querelas
plurimum
Archiepi-
scoporum,
& Episco-
porum.Declara-
tiones Sac.
Congre-
gat. Con-
cilii intel-
ligenda ad
terminos
præsentis
Constitu-
tionis.